

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně:

ADMIRAL GLOBAL BETTING, a. s., se sídlem Komořany 146, Rousínov, zastoupena Mgr. Hanou Zahálkovou, advokátkou se sídlem Příkop 4, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2015, č. j. 30 Af 51/2013 – 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Hany Zahálkové, advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2015, č. j. 30 Af 51/2013 – 39, tak i rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 2. 4. 2013, č. j. 9684/13/5000-14201-711305, a dodatečný platební výměr Finančního úřadu ve Vyškově ze dne 22. 6. 2012, č. j. 97936/12/341910706958, a věc byla vrácena Odvolacímu finančnímu ředitelství k dalšímu řízení.

Vzhledem ke skutečnosti, že v daném případě podala kasační stížnost stěžovatelka, která byla v řízení o žalobě úspěšná, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve otázkou přípustnosti takové kasační stížnosti. Je tomu tak proto, že teprve je-li kasační stížnost přípustná, může být napadený rozsudek krajského soudu meritorně přezkoumán.

Podle ust. § 104 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.

Otázkou přípustnosti kasační stížnosti procesně úspěšného účastníka se Nejvyšší správní soud zabýval již opakovaně; naposledy v usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015,

č. j. 5 Afs 91/2012 - 41, kterým byla sjednocena dosavadní judikatura. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném usnesení vyslovil právní názor, že „[k]asační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná“. Dále uvedl, že „[d]omáhá-li se stěžovatel kasace rozsudku, mohlo by být výsledkem řízení o kasační stížnosti zrušení rozsudku, který však byl vydán v jeho prospěch. Takový postup však odporuje konstrukci subsidiarity mimořádných opravných prostředků i důvodů kasační stížnosti, které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. (...) Stěžovatel by musel uplatňovat výhrady proti pro něj příznivému výroku rozhodnutí, což není v souladu s kontradiktorním charakterem soudního řízení.“

Podle obsahu soudního spisu podala kasační stížnost v řízení před krajským soudem procesně úspěšná stěžovatelka. K její žalobě bylo totiž rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství zrušeno a věc mu byla spolu se závazným právním názorem krajského soudu vrácena k dalšímu řízení. Podanou kasační stížností se tedy stěžovatelka fakticky nedomáhá zrušení napadeného rozsudku krajského soudu, resp. změny jeho výroku, ale změny odůvodnění pro další stěžovatelkou dovozované nezákonnosti, resp. z dalších důvodů, a to i přesto, že v petitu kasační stížnosti se mimo jiné domáhá zrušení rozsudku krajského soudu.

Taková kasační stížnost není podle citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu přípustná. Při výkladu určitého pravidla chování musí správní soud vždy zohlednit i jeho smysl a účel. Smyslem a účelem dané právní úpravy je nesporně zabránit situacím, kdy je žalobě zcela vyhověno a žalobce by se dále domáhal jen přezkumu právních názorů či dokonce formulací a konkrétních vyjádření soudu uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ačkoliv by jejich korekce či změna nemohla žádným způsobem zasáhnout do jeho právního postavení. Zásah do právní sféry žalobce je zásadně vždy způsoben jen výrokem rozhodnutí. Jiný výklad by představoval cestu k právní nejistotě účastníků, v jaké fázi soudního procesu mohou mimořádný opravný prostředek využít, a k rozkolísanosti judikatury.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost není podle ust. § 104 odst. 2 s. ř. s. přípustná a z tohoto důvodu ji odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s. O věci rozhodl bez jednání postupem podle ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení

zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč stěžovatelce prostřednictvím její zástupkyně.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu